

Eilėraštis „Klevo meilės simfonija“

Dar iki šiandien aidi
 Klevo meilės simfonija.
 Kalno gatvėje, Pasvalyje,
 Lėvens upės pakrantėj.
 Tarp žydinčių vyšnių.
 Ošiančių uosių lapioj.
 Neužmirštuolių gražume,
 Bijūnų, radastų žieduose.
 Esančių namų languose.
 Aidi klevo meilės simfonija.
 Gimtinėje –Gruzdžių miestely -
 Katiliškės kaimo palaukėj ,
 Prie didžio medžio,
 Sodo vinkšnos kamieno.
 Kur, visų džiaugsmui,
 Paukščiai krovė lizdus.
 Gal Žvelgaičio piliakalny,
 Sirpstančių žemuogių saujoj.
 Ar kūkalių žieduos tarp kviečių.
 Žagarėje – gimnazistų būryje.
 Pasvalio knygų puslapiuose.
 Kur į Mūšą krinta Tatula.
 Levanišky upelėje Žąseloje -
 Aidi klevo meilės simfonija.
 Dviejų liepsnojančių širdyse.
 Mielas Angele, kur tu esi?
 Aš kasdien rašau Tau laiškus.
 Klevas jau pagelto.
 Tuoju numes lapus.

Uždarau vėl namo langus.
 Ir tarsi girdžiu žodžius:
 Elzyte, būk rami, būk stipri.
 Aidi klevo meilės simfonija
 Karo, tremties kančioje,
 Okupacijų priespaudos laike,
 Laisvės siekių kovose.

.....
 Aidi klevo meilės simfonija..
 Albuti, labai, labai
 Pasiilgau tavęs.
 Gyvenk, sugrįžk pas mane.
 Mūsų Kalno gatvė
 Vėl pasipuošė žiedais.